

предмети: *име, виме, съме, теме, тиле* и др., които въ същност неимат никакъв родъ, както бъше това същото и при имената мъжски и женски.

По свойство то на язикътъ одушевениетъ отъ среденъ родъ имена се съгласяватъ въ изричанието си съ числителното *едно* или указат. местоимение *туй*, като: *едно* или *туй дѣте, одно* или *туй телe* и пр. Същото става и съ неодушевенитъ: *едно* или *туй съме, одно име, туи виме* и пр..

Макаръ и да нѣма одушевени предмети да окончаватъ на *o, ie*, но понеже неодушевенитъ, които свършватъ на тѣзи окончания и които, както се каза, сѫ въ същност безъ родъ, дохождатъ съгласно въ изричанието си съ числ. *едно* или м. *туй*, та оттова и тѣ сѫ отъ среденъ родъ. Името *тѣло* е среденъ родъ, защо то се изрича съ числ. *едно*; тъй също и *пѣниe, учение* и пр..

II. Число.

§ 69. — По нѣкой пътъ изговарями различни предмети по единъ отъ съкрай видъ; а нѣкогажъ — повече отъ единъ предметъ се отъ единъ видъ. Оттова се откриватъ или явяватъ въ язикътъ двѣ числа: първо то се нарича *единствено число*, а второ то — *множествено*.

И тъй, *единствено то число* показва само единъ предметъ, като: *человѣкъ, жена, дѣте* и пр.. *Множествено то число* показва повече отъ единъ предметъ и всички отъ единъ видъ, като: *человѣци, жени, дѣца* и пр..

Освѣнъ тѣзи двѣ числа има още едно трето наречено *двойствено*; то се употребява кога то